

De voornamen-cultus

Onder alle artikelen van Newton staat 'I. Newton', onder die van Maxwell staat 'J.C. Maxwell', onder die van Einstein staat 'A. Einstein', onder die van Dirac staat 'P.A.M. Dirac', onder die van Wigner staat 'E.P. Wigner', onder die van Wightman staat 'A.S. Wightman', onder die van Feynman staat 'R.P. Feynman', enz.

Sinds de officiële invoering van achternamen is het gebruikelijk dat men in het **publieke domein** voorkomt met **voorletters & achternaam**. Op enveloppen, in de telefoongids, op mijn naamplaatje aan de deur, onder ingezonden brieven, onder artikelen enz. staat: **F.A. Muller**. Voornamen zijn voor het **privé-domein**. Hun gebruik is voorbehouden aan mensen onder elkaar die elkaar beter kennen. Onder een brief, of een iemeel – de spelling is van de dichter Leo Vroman – aan een bekende schrijft men de voornaam, of enkel de voorletter, of initialen. In gesprekken is het gebruik van de voornaam normaal geworden – ofschoon ook dat tamelijk recent is. Overigens heb ik in het geheel *niets* tegen tutoyeren en het gebruik van voornamen in de informele sfeer.

Waar ik wel iets tegen heb, is het noemen van voornamen in het **publieke domein**. Heden ten dage gaat men zelfs zover dat men voorletters van anderen eigenhandig verandert in voornamen. *Je hebt niet eens meer iets te zeggen over hoe je naam onder je eigen artikelen staat of hoe je word aangekondigd.* Dit gaat mij te ver. Ik wil in de traditie staan van **I. Newton, J.C. Maxwell, A. Einstein, P.A.M. Dirac, E.P. Wigner, A.S. Wightman, R.P. Feynman, H.W. de Regt, J. Hilgevoord, F. Ramsey, P.F. Strawson**, enz. enz. Mag ik?

Wat is de verklaring voor die voornamen-cultus in het **publieke domein**? Waarom is het gebruik van **voorletters & achternaam** plotsklaps vervangen door achternamen & voornamen? De jaren '60? Ik verzet me er tegen.

Om de doodeenvoudige reden dat het noemen van voornamen in gesprekken, en wanneer je je aan iemand voorstelt, meteen de gewenste informele sfeer schept. Door zelf te onthullen welke voornaam er schuilt achter die voorletters, geef je iets van jezelf prijs en *dat* schept meteen de gewenste informele sfeer: de ander weet iets persoonlijks van je wat hij voordien nog niet wist, althans 'officieel'. En het noemen van jouw voornaam door de ander doet er een schepje bovenop: op het scheppen van de gewenste informele sfeer.

Dit alles is vernietigd door de voornamen-cultus. *Non placet!*

F.A. Muller@phys.uu.nl
Amsterdam, Januari 2004